

Bóg daje nam wspólnotę

Cele katechetyczne – wymagania ogólne

- pogłębienie rozumienia Kościoła jako wspólnoty;
- ukazanie obowiązków człowieka wierzącego we wszystkich wspólnotach, których jest członkiem.

Treści nauczania – wymagania szczegółowe

Uczeń:

- wyjaśnia, dlaczego człowiek należy do rozmaitych wspólnot;
- wymienia, do jakich wspólnot należy (rodzina, szkoła, Kościół, naród, ludzkość);
- wylicza mniejsze wspólnoty należące do Kościoła;
- odróżnia dobro wspólne – materialne i duchowe – poszczególnych wspólnot;
- wymienia własne obowiązki wynikające z przynależności do poszczególnych wspólnot;
- uzasadnia konieczność świadczenia o wierze we wszystkich wspólnotach, których jest członkiem.

Pojęcia i postaci

wspólnota, grupa przykościelna, Kościół, ojczyzna, naród, ludzkość, dobro wspólne, bliźni, środowisko naturalne.

Wartości

dobro wspólne duchowe, dobro wspólne materialne, współpraca.

Metody i środki

słoneczko, pogadanka, praca z podręcznikiem, karty pracy.

Propozycja realizacji

Cele lekcji. Nauczyciel podaje cele w języku ucznia: będę w stanie wymienić wspólnoty, do których należę; będę wiedział, co to jest dobro wspólne; będę wiedział, jakie mam obowiązki w różnych wspólnotach i w jaki sposób powinienem okazywać to, że jestem katolikiem.

Metoda – słoneczko. Nauczyciel wybiera ucznia, który na tablicy pisze słowo „wspólnota”. Następnie uczniowie podają swoje skojarzenia, które zapisywane są dookoła (przez co powstaje kształt słoneczka). Nauczyciel krótko opowiada o różnych wspólnotach. Tłumaczy, że każdy człowiek należy do wielu wspólnot, każda z nich jest ważna, ale podstawową wspólnotą jest rodzina. Poprzez wspólnoty realizuje się nasza społeczna natura, którą otrzymaliśmy od Boga.

Tę część lekcji nauczyciel kończy poleceniem, aby uczniowie wypisali w zeszycie wspólnoty, do których należą.

Metoda – pogadanka. Sprawdzenie wyników pracy i zapisanie ich na tablicy. Odpowiedzi będą się różnić, np. drużyna sportowa, klub szachowy, grupy w internecie, drużyna harcerska itp. Powinny również pojawić się takie wspólnoty, jak: rodzina, klasa, szkoła, naród, Kościół i ludzkość. Nauczyciel tłumaczy uczniom, że członkowie poszczególnych wspólnot mają swoje prawa i obowiązki. Każda ze wspólnot posiada również dobro wspólne (materialne i duchowe), na rzecz którego pracują wszyscy jej członkowie. Nauczyciel powinien zasygnalizować, jakie są dobra wspólne poszczególnych wspólnot, np. dobrem wspólnym ludzkości jest środowisko naturalne, ale również pokój i dobre współżycie między poszczególnymi narodami.

Metoda – praca z podręcznikiem. Uczniowie w parach wykonują ćwiczenie 2 z podręcznika. Mają za zadanie napisać, o jakich zasadach powinni pamiętać, publikując komentarze w internecie. Po przedstawieniu wyników pracy nauczyciel przypomina, że bycie uczniem Pana Jezusa nie kończy się na udziale we Mszy Świętej. Zasad moralnych powinniśmy przestrzegać wszędzie, również jako członkowie rozmaitych wspólnot. Uczniowie powinni rozumieć, że świadczą o swojej wierze w każdej wspólnocie, do której należą.

Modlitwa

Nauczyciel prosi uczniów o powstanie i zapowiada wspólną modlitwę sponaniczną o dobro poszczególnych wspólnot, których jesteśmy członkami, oraz o to, by członkowie Kościoła zawsze pamiętali, że powinni wzorować

się na Panu Jezusie. Dzieci mogą włączać się ze swoimi intencjami. Jeśli w danej klasie przeprowadzenie modlitwy spontanicznej jest niemożliwe, np. z uwagi na małe zaangażowanie uczniów lub sytuację wychowawczą, nauczyciel wybiera modlitwę wedle uznania.

Metoda – karty pracy. Uczniowie zostają podzieleni na kilkuosobowe grupy. Każda grupa otrzymuje kolorowe flamastry oraz duże kartki papieru. Zadanie polega na wypełnieniu tabeli (załącznik nr 1). Dodatkowo uczniowie mają przygotować znak graficzny, który ich zdaniem najlepiej zobrazuje daną wspólnotę i jedność, jaka powinna panować między jej członkami. Każdej z grup zostaje przydzielona jedna wybrana wspólnota, np. rodzina. Jeśli uczniów w klasie jest mniej lub uczniowie pracują szybko, to każdej z grup można przydzielić po dwie lub więcej wspólnot.

Po wypełnieniu kart pracy następują przedstawienie wyników pracy i podsumowanie tej części lekcji. Wypełnione tabele przypinane są do tablicy, tak by każdy uczeń mógł je obejrzeć. Przedstawiciele grup tłumaczą, dlaczego zaproponowali taki, a nie inny znak graficzny dla danej wspólnoty. Nauczyciel przypomina, że bycie katolikiem wiąże się z obowiązkiem pracy w różnych wspólnotach, co jest zgodne z wolą Bożą. W tej części lekcji uczniowie powinni również zostać zachęteni do przynależności do rozmaitych grup kościelnych.

Alternatywna propozycja realizacji:

Realizacja takiej formy pracy w grupach nie jest możliwa w każdej klasie. Alternatywnie uczniowie pojedynczo wykonują ćwiczenie 1 z podręcznika.

Modlitwa na zakończenie

Pozdrowienie anielskie.

Praca domowa

Z podręcznika.

Korelacja z edukacją szkolną

- język obcy nowożytny – znajomość słownictwa religijnego (Kościoł);
- wychowanie do życia w rodzinie – zasady właściwego zachowania względem rodziców, rodzeństwa i rodziny.

Załącznik nr 1

Karta pracy

Nazwa wspólnoty	Jakie obowiązki mają jej członkowie?	Jakimi przywilejami cieszą się jej członkowie?	Co możemy zrobić dla dobra tej wspólnoty?	Dobro wspólne tej wspólnoty